

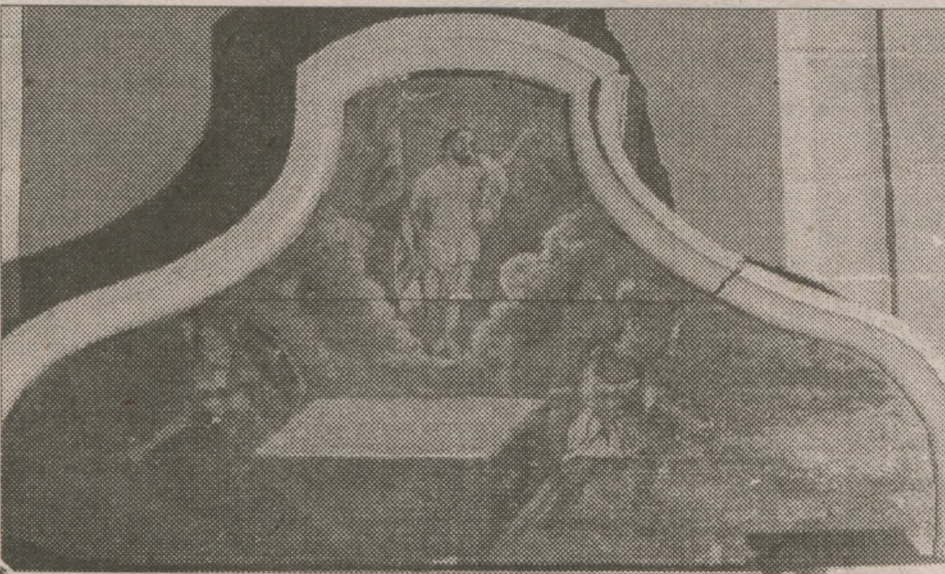
ПУСТОМИТІВСЬКА КНИГА ВІРИ

Ікона — це книга віри, образно виражена молитва, яка сприймається знову ж таки через молитву. Мова ікони виражається розумом Церкви, народів та історії під орудою Святого Духа, який завжди є у храмі. Тому й сама вона передусім — священний предмет.

Має такий образ і храм Параскеви Сербської, що в Пустомитах. Висить він з правого боку від церковного входу, біля столу тамтешнього касира. Відразу видно, що ікона складається з двох частин. На головній невідомий художник відтворив народження Господа нашого Ісуса Христа, на верхній — Воскресіння. Це дві події з життя Спасителя, на яких тримається християнство та віра в Бога, Божого Сина, Святого Духа і Церкву. Це ж пояснює той факт, що зазначений образ має вигляд за престольного, позаяк поєднує у собі два таїнства — вочоловічення і спасіння.

Внизу в окремій рамці знаходиться дарчий напис: «Сия икона поставлена на собственные деньги Власа Герасимчука, крестьянина п. Малатин, в 1855 году».

Прочитавши вперше ці рядки, я дуже зацікавилась їх змістом. Відтак, досліджуючи старовинні церковні книги, виявила багато нового і пізнавального. Справа в тому, що згаданий Влас Герасимчук є нашим далеким родичем. Якщо ж бути зовсім точним, то він — прапрапрапрадід мого чоловіка Миколи Федоровича.

Народився Влас у 1785 році. Мав трьох синів — Івана, Олександра і Василя — та був дуже багатим. У власність родини, згідно із записом за 1828 рік, входили 28 десятин землі, ліс, два іменні поруби по 5 десятин кожен, 12 коней, віялка, манеж, клуні, комори тощо. Тому не дивно, що 1835 року (а не 1855-го, як помилково значиться в наведеному вище дарчому написі) дуже побожний Герасимчук замовив у художника, а затим подарував церкві двоскладову ікону, яка зберігається в храмі й дотепер. Вартість ікони становила 250 рублів — величезні на той час гроші. Приміром, аби отримати таку суму, сільський дяк повинен був працювати упродовж п'яти літ.

І наостанку. Велику допомогу під час дослідження й аналізу знайденого мені надали сільський священник Володимир Вереш та його дружина Оксана Миколаївна, а також члени нашого шкільного краєзнавчого гуртка. Останні, зокрема, беруть наразі усі храмові ікони на облік, роблять спроби визначити їх історичну та мистецьку цінність тощо. Це сприяє подальшому пошуку і водночас збагачує учнів духовно.

Валентина
ГЕРАСИМЧУК,
вчителька
Малатинської СШ,
краєзнавець.